

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA A VI - A CIVILĂ

Dosar nr. (...)

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 25.10.2018

Tribunalul constituit din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

Pe rol se află soluționarea cererii de recurs formulate de recurenta-contestatoare (...) împotriva sentinței civile nr. (...) pronunțate de Judecătoria (...) în dosarul nr. (...) în contradictoriu cu intimații (...), având ca obiect contestație la executare.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă recurenta-contestatoare, prin d-na consilier juridic (...), cu delegație de reprezentare aflată la fila 138 și intimata (...), prin d-na avocat (...), cu împuternicire avocațială aflată la fila 93, lipsind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de grefierul de ședință care învederează că intimata (...) a depus punctul său de vedere cu privire la cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept la data de (...), după care:

Tribunalul acordă cuvântul asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formulate de recurenta-contestatoare.

Recurenta-contestatoare, prin consilier juridic, solicită admiterea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, apreciind că sunt îndeplinite condițiile impuse de art. 519 C. proc. civ., respectiv judecata cauzei se desfășoară în ultimă instanță, chestiunea de drept invocată este nouă, o astfel de chestiune de drept nu a fost soluționată de Înalta Curte de Casație și Justiție printr-o hotărâre prealabilă, nu a fost formulat un recurs în interesul legii care să aibă ca obiect chestiunea de drept ridicată, iar aceasta chestiune de drept are legătură cu soluționarea recursului ce formează obiectul prezentei cauze. Problema de drept se referă la incidența art. 416 alin. 1 Noul Cod de Procedură Civilă ce reglementează primirea cu trimitere la art. 64 alin. 4 din Noul Cod de procedură civilă ce reglementează suspendarea de drept a cauzei, respectiv dacă reluarea judecării procesului se face prin cerere de redeschidere formulată de una dintre părțile din proces sau reluarea judecării operează din oficiu, după pronunțarea hotărârii de către instanța de apel. Art. 64 alin. 4 din Noul Cod de procedură civilă reglementează instituția suspendării de drept a judecării ce este supusă dispozițiilor art. 415 pct. 3 și 4 C. proc. civ. cu trimitere la art. 413 alin. 7 și alin. 8 C. proc. civ. Perimarea prevăzută de art. 416 alin. 1 C. proc. civ. nu este incidentă prevederilor art. 415 pct. 3 și 4 C. proc. civ. cu trimitere art. 412 pct. 8 C. proc. civ. având în vedere că art. 415 C. proc. civ. reglementează că reluarea judecării se face la cererea părții în situația în care judecata a fost suspendată urmare a lipsei părților sau a învoielii lor sau în situațiile prevăzute la 412 alin. 1 pct. 1-6.

Intimata (...), prin avocat solicită respingerea cererii de sesizare a Înaltei Curți formulate de recurenta-contestatoare ca inadmisibilă, apreciind că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 519 C. proc. civ. Sesizarea nu privește o chestiune de drept, o problemă de interpretare a unei norme juridice pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu. Motivarea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție este identică cu cea expusă în cererea de recurs, solicitând instanței supreme să se pronunțe pe fondul cererii de recurs, această solicitare fiind inadmisibilă. Lămurirea chestiunii de drept nu privește soluționarea pe fond a cauzei cât timp acesta are în vedere o excepție. Doctrina concludă că Înalta Curte de Casație și Justiție nu poate să fie sesizată pentru dezlegarea unei chestiuni de

drept în măsura în care, în cauză, nu se pune în vedere fondul dreptului, ci instanța are în vedere soluționarea unei excepții.

Tribunalul reține spre deliberare și pronunțare cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra condițiilor de admisibilitate privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, reține următoarele:

I. Temeiul juridic al sesizării:

Articolul 519 din Codul de procedură civilă prevede următoarele: "Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să de dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată".

II. Expunerea succintă a procesului:

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei (...) la data de (...) sub nr. (...), contestatoarea (...), în contradictoriu cu intimații (...), a formulat contestație la executare împotriva procesului-verbal de licitație încheiat în data de (...) de către (...), solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună următoarele: admiterea prezentei contestații la executare; anularea actului de executare denumit „proces-verbal de licitație încheiat în data de (...)” ca netemeinic și nelegal; reluarea procesului de vânzare după emiterea unei noi publicații de vânzare care să respecte condițiile prevăzute de lege.

În drept, contestatoarea a invocat disp. art. 849 alin. 2, art. 712 – art. 715 din Noul Cod de procedură civilă.

La data de (...), intimata (...) a depus la dosar întâmpinare, prin care a solicitat respingerea contestației la executare ca netemeinică și nelegală și menținerea ca temeinic și legal a procesului verbal de licitație întocmit în data de (...) de către (...).

La data de (...), intimata (...) a depus la dosar întâmpinare, prin care a invocat excepția tardivității, excepția lipsei de interes, excepția lipsei calității procesuale pasive a (...), iar pe fondul cauzei s-a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În drept, au fost invocate disp. art. 205 și următoarele Cod procedură civilă.

La data de (...) a fost înaintată, prin fax, cererea de intervenție accesorie în sprijinul contestatoarei (...), formulată de către petentele (...).

La data de (...) a fost înaintată, prin fax, cererea de intervenție accesorie în sprijinul contestatoarei (...), formulată de către petenta (...).

Prin încheierea de ședință din data de (...), instanța a respins ca inadmisibile cererile de intervenție accesorii formulate de petentele (...).

Prin încheierea de ședință din data de (...), având în vedere că petenta (...) a declarat apel împotriva încheierii de ședință din data de (...), prin care i s-a respins ca inadmisibilă cererea de intervenție accesorie, instanța, în conformitate cu dispozițiile art. 64 alin. 4 Cod procedură civilă, a dispus suspendarea cauzei, până la soluționarea apelului declarat împotriva încheierii mai sus menționate.

Prin decizia civilă nr. (...) pronunțată de Tribunalul București-Secția a III-a Civilă în dosarul nr. (...), a fost respins ca nefondat apelul declarat de apelanta (...) împotriva încheierii de ședință din data de (...) pronunțate de Judecătoria (...) în dosarul nr. (...).

Soluția primei instanțe și motivele căii de atac:

Prin sentința civilă nr. (...) pronunțată de Judecătoria (...) în dosarul nr. (...), instanța a admis excepția primării cererii de chemare în judecată, invocată din oficiu, a constatat perimată cererea de chemare în judecată formulată de contestatoarea (...) în contradictoriu cu

intimații (...) și a obligat contestatoarea la plata către intimata (...) a sumei de 14899,59 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut, în esență, faptul că, potrivit art.416 din Cod procedură civilă, orice cerere de chemare în judecată, contestație, apel, recurs, revizuire și orice altă cerere de reformare sau de revocare se perimă de drept, chiar împotriva incapabililor, dacă a rămas în nelucrare din vina părții timp de 6 luni, considerând că sunt îndeplinite condițiile perimării, culpa părții fiind evidentă în raport cu obligația de a urmări desfășurarea procesului, conform art. 10 alin. 1 din Cod procedură civilă, pricina rămânând în nelucrare, fiind suspendată, șase luni de zile.

Având în vedere că judecarea cauzei a fost suspendată la data de (...), în temeiul art.64 alin.4 C.proc.civ., până la soluționarea apelului declarat de petenta (...) împotriva încheierii de ședință din data de (...) în dosarul (...), iar acest apel a fost soluționat în mod definitiv prin decizia civilă nr. (...) pronunțată în ședința publică de la (...) în dosarul nr. (...) de către Tribunalul (...), instanța de fond a constatat că cererea este perimată de drept, termenul de 6 luni împlinindu-se în data de 14 decembrie 2017.

Instanța nu a reținut susținerile contestatoarei că nu ar interveni perimarea câtă vreme suspendarea nu ar fi fost cauzată de aceasta, deoarece nu are nicio importanță faptul că suspendarea în speță a operat de drept, în temeiul art. 64 alin. 4 C.proc.civ., ci ceea ce caracterizează instituția perimării este că de la momentul în care suspendarea a încetat partea interesată trebuia ca în termen de 6 luni să facă un act de procedură pentru a întrerupe curgerea termenul de perimare.

Instanța a mai reținut că aceasta nu avea obligația legală de a repune cauza pe rol din oficiu, câtă vreme niciun text legal nu prevede această obligație, ca în cazul unor altor suspendări de drept, de exemplu când se formulează o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene. Astfel, nu se poate reține că ar exista vreo culpă a Judecătorei (...), care nu ar fi efectuat niciun act de procedură după restituirea dosarului, care în fapt nici nu a plecat în căile de atac, fiind format numai un supliment, astfel cum prevăd dispozițiile legale.

În aceste condiții, instanța consideră că părțile interesate aveau posibilitatea oricând de a formula cerere de repunere pe rol după soluționarea apelului împotriva încheierii de ședință din data de (...) în dosarul nr. (...), dosarul rămânând în arhiva judecătorei, având în vedere și dispozițiile art. 10 alin 1 C.p.c. care prevede, între altele, obligația părților să contribuie la finalizarea procesului fără întârziere, urmărind finalizarea acestuia.

Instanța a mai arătat că alegațiile contestatoarei, în sensul că termenul de perimare ar curge de la restituirea dosarului de către tribunal, nu pot fi reținute câtă vreme acestea se calculează de la rămânerea definitivă a deciziei civile nr. (...) pronunțată în ședința publică de la (...) în dosarul nr. (...) de către Tribunalul (...), restituirea dosarului neavând relevanță în curgerea acestui termen, cu atât mai mult cu cât, așa cum s-a arătat mai sus, dosarul de fond nu se înaintează în acest caz, ci se formează supliment.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs contestatoarea (...), arătând, în esență, că prin hotărârea dată doar în contradictoriu cu (...), prin administrator judiciar (...), cu ignorarea (...), prin administrator special (...), partea care a formulat cererea de chemare în judecată, instanța a încălcat dispozițiile art. 425 alin. 1 lit. c) C.proc.civ., potrivit cărora dispozitivul va arăta numele și prenumele părților, dispoziții imperative a căror neîndeplinire atrage nulitatea hotărârii.

Recurenta a mai arătat că întreaga motivare a instanței de judecată întemeiată pe dispozițiile art. 64 alin. 4 C.proc.civ. și art. 416 C.proc.civ. este greșită, astfel că pornind de la o premisă greșită a ajuns la o concluzie și soluție greșită. În acest sens, se arată că redeschiderea și continuarea judecării cererii principale era atributul instanței de judecată care a suspendat cauza în temeiul legii, de drept, în concordanță cu dispozițiile art. 415 alin. 4 raportate la art. 64 alin. 4 C.proc.civ. Recurenta consideră că și în cazul suspendării de drept a cauzei conform art. 64 alin. 4 ultima teză C.proc.civ., repunerea cauzei pe rol operează din oficiu după pronunțarea hotărârii de către instanța de apel, chiar dacă această situație nu a fost menționată în alin. 3. Arată că atât art. 412 alin. 1 pct. 7 C.proc.civ., cât și art. 64 alin. 4 din

aceiași act normativ reglementează suspendarea de drept a cererii principale și consideră că nu este posibil ca în două situații similare care reglementează suspendarea de drept, redeschiderea judecării să se facă diferit, mai ales că normele procedurale prevăd că redeschiderea judecării se face din oficiu în condițiile art. 415 alin. 4 C.proc.civ.

Recurenta a arătat și că instanța nu a motivat nici în fapt, nici în drept culpa procesuală a contestatoarei, împrejurare față de care nu se justifică obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Recursul a fost înregistrat pe rolul Tribunalului (...) la data de (...), sub nr. (...).

La data de (...), recurenta-contestatoare (...) a depus la dosar cerere, întemeiată pe dispozițiile art. 519 C.proc.civ., prin care a solicitat tribunalului să constate că, în cauză, există următoarea chestiune de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea recursului: "Dacă sunt incidente dispozițiile art. 416 alin. 1 din Noul Cod de Procedură Civilă privind perimarea cererii, în cazul suspendării de drept a judecării cererii de chemare în judecată conform art. 64 alin. 4 din Noul Cod de procedură civilă și dacă reluarea judecării procesului se face prin cerere de redeschidere formulată de una dintre părțile din proces sau reluarea judecării operează din oficiu, după pronunțarea hotărârii de către instanța de apel" și, pe cale de consecință, să se solicite Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prealabilă prin care să se dea rezolvarea de principiu acestei chestiuni de drept.

III. Dispozițiile de drept intern care formează obiectul sesizării:

Art. 416 Cod procedură civilă are următorul conținut:., (1) Orice cerere de chemare în judecată, contestație, apel, recurs, revizuire și orice altă cerere de reformare sau de retractare se perimă de drept, chiar împotriva incapabililor, dacă a rămas în nelucrare din motive imputabile părții, timp de 6 luni.

(2) Termenul de perimare curge de la ultimul act de procedură îndeplinit de părți sau de instanță.

(3) Nu constituie cauze de perimare cazurile când actul de procedură trebuia efectuat din oficiu, precum și cele când, din motive care nu sunt imputabile părții, cererea n-a ajuns la instanța competentă sau nu se poate fixa termen de judecată."

Art. 64 alin. 4 Cod procedură civilă prevede: „Încheierea de respingere ca inadmisibilă a cererii de intervenție poate fi atacată în termen de 5 zile, care curge de la pronunțare pentru partea prezentă, respectiv de la comunicare pentru partea lipsă. Calea de atac este numai apelul, dacă încheierea a fost dată în prima instanță, respectiv numai recursul la instanța ierarhic superioară, în cazul în care încheierea a fost pronunțată în apel. Dosarul se înaintează, în copie certificată pentru conformitate cu originalul, instanței competente să soluționeze calea de atac în 24 de ore de la expirarea termenului. Întâmpinarea nu este obligatorie. Apelul sau, după caz, recursul se judecă în termen de cel mult 10 zile de la înregistrare. *Judecarea cererii principale se suspendă până la soluționarea căii de atac exercitate împotriva încheierii de respingere ca inadmisibilă a cererii de intervenție.*”

IV. Analiza condițiilor de admisibilitate privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept:

Potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă sunt instituite o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

1. existența unei cauze aflate în curs de judecată;
2. instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
3. cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
4. soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;

5. chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă și să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Primele trei condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât litigiul în legătură cu care s-a formulat sesizarea este în curs de judecată, iar tribunalul învestit cu soluționarea recursului potrivit dispozițiilor art. 95 pct. 3 și art. 483 alin. (4) din Codul de procedură civilă urmează să soluționeze cauza în ultimă instanță prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, este definitivă.

Cât privește admisibilitatea sesizării din perspectiva celei de-a patra condiții privind ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată, tribunalul reține că procedura sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept are o natură juridică sui generis, care se circumscrie unui incident procedural ivit în cursul procesului al cărui obiect îl constituie chestiunea de drept de care depinde soluționarea pe fond a cauzei.

În jurisprudența sa anterioară, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut în mod constant că obiectul sesizării l-ar putea constitui atât o chestiune de drept material, cât și una de drept procedural dacă, prin consecințele pe care le produce, interpretarea și aplicarea normei de drept au aptitudinea să determine soluționarea pe fond a cauzei, rezolvarea raportului de drept dedus judecății.

În consecință, tribunalul apreciază ca fiind îndeplinită și condiția ca de lămurirea chestiunii de drept prezentate să depindă soluționarea pe fond a cauzei, întrucât interpretarea modului de aplicare art. 416 alin. 1 raportat la art. 64 alin. 4 teza finală Cod de procedură civilă constituie problema fundamentală pusă în discuția instanței de recurs.

În opinia tribunalului, chestiunea de drept identificată prezintă și caracter de noutate, față de faptul că dispozițiile care permit ca încheierea de respingere ca inadmisibilă a cererii de intervenție să poată fi atacată în mod distinct, cu consecința suspendării de drept a judecării cererii principale până la soluționarea căii de atac exercitate împotriva încheierii de respingere, nu s-au aplicat decât cererilor de intervenție formulate în procesele începute după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură civilă. De asemenea, problema de drept pusă în discuție nu face obiectul unei jurisprudențe constante. Astfel, formularea de cereri de intervenție voluntare de către terți în procesele care se judecă între părțile originare este un fenomen în continuă creștere, iar textele legale a căror interpretare se solicită pot primi mai multe interpretări diferite ce necesită lămurirea prin mecanismul hotărârii prealabile. Din verificările efectuate s-a constatat că asupra acestei chestiuni de drept instanța supremă nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În consecință, tribunalul apreciază ca fiind îndeplinite cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 519 C.proc.civ.

V. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept:

Recurenta-contestatoare (...) este cea care a apreciat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu dezlegarea chestiunii de drept, susținând că practica instanțelor este neunitară în cazul reluării judecății după suspendarea cauzei conform art. 64 alin. 4 C.proc.civ., în sensul că cele mai multe instanțe reiau judecata din oficiu, iar alte instanțe (ca cea de față), invocând incidența art. 416 C.proc.civ., constată perimate cererile de chemare în judecată pe motiv că pricinile au fost lăsate în nelucrare din culpa părților.

Intimata (...) a considerat că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, arătând că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 519 C.proc.civ., întrucât sesizarea recurentei-contestatoare nu privește o chestiune de drept, adică o interpretare a unei norme juridice, pentru a fi necesară o rezolvare de principiu, ci privește însăși cererea de recurs, de vreme ce argumentele din cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt identice cu argumentele din cererea de recurs.

Intimații (...) și (...) nu și-au exprimat punctul de vedere asupra chestiunii de drept sesizate.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept:

Principalul element care stă la baza sesizării este divergența de opinii a instanțelor judecătorești în ceea ce privește reluarea judecării procesului în cazul suspendării cauzei conform art. 64 alin. 4 teza finală Cod de procedură civilă, respectiv dacă reluarea judecării procesului se face prin cererea de redeschidere formulată de una dintre părțile din proces sau dacă judecata cauzei suspendate se impune a fi reluată din oficiu.

Reluând aspectele legate de problema de drept expusă, trebuie menționat că se întrevăd două puncte de vedere distincte, două interpretări posibile. Astfel:

Într-o opinie, s-a apreciat că dispozițiile art. 64 alin. (4) din Codul de procedură civilă nu impun în sarcina instanțelor obligația de a repune cauza pe rol, din oficiu, după soluționarea căii de atac exercitate împotriva încheierii de respingere ca inadmisibilă a cererii de intervenție. Textul legal nu dispune în acest sens, ci doar arată momentul până la care operează suspendarea cauzei: "până la soluționarea căii de atac exercitate împotriva încheierii de respingere ca inadmisibilă a cererii de intervenție".

În lipsa unei dispoziții exprese care să prevadă repunerea pe rol din oficiu după soluționarea căii de atac, dispozițiile art. 64 alin. (4) din Codul de procedură civilă sunt supuse regulilor de drept comun privind repunerea pe rol a cauzei, respectiv celor prevăzute de art. 415 din Codul de procedură civilă.

Or, în absența unei mențiuni explicite reclamate de formularea art. 415 pct. 4 C. proc. civ., în sensul căreia repunerea pe rol este expresia unei atribuții ce revine instanței de judecată, urmează să se înțeleagă că obligația de a solicita repunerea pe rol a cauzei, în ipoteza suspendării cauzei în temeiul art. 64 alin. (4) C. proc. civ., revine părții interesate.

Dacă s-ar aprecia că repunerea pe rol a cauzei este un act de procedură ce trebuie îndeplinit din oficiu, s-ar pune în mod nejustificat în sarcina instanței obligația de a urmări desfășurarea și finalizarea procesului, or, interesul, în această problemă, aparține părților.

În această interpretare, se dă eficiență obligației generale a părților de a contribui la desfășurarea procesului, îndatorire prevăzută de art. 10 C. proc. civ., cu consecința că reformularea de către partea interesată a cererii de repunere pe rol a cauzei, în termenul prevăzut de art. 416 alin. (1) C. proc. civ., atrage sancțiunea perimării cererii de chemare în judecată.

Potrivit celei de-a doua opinii, care este și opinia recurentei din prezentul dosar, s-a susținut că obligația de reluarea a judecării procesului revine instanței de judecată, din oficiu, după soluționarea căii de atac exercitate împotriva încheierii de respingere ca inadmisibilă a cererii de intervenție.

În sprijinul acestei opinii s-a pornit de la analiza naturii suspendării reglementate de dispozițiile art. 64 alin. (4) din Codul de procedură civilă, reținându-se că ne aflăm în prezența unui caz de suspendare de drept, dintre cele prevăzute de art. 412 alin. 1 pct. 8 Codul de procedură civilă.

Cum suspendarea judecării în cazul prevăzut de art. 64 alin. (4) din Codul de procedură civilă operează de drept, nu se poate lăsa redeschiderea judecării cauzei la aprecierea părților sau, dimpotrivă, imputa acestora lipsa de diligență în repunerea cauzei pe rol.

Acest caz este comparabil cu cel al suspendării de drept a judecării procesului în ipoteza sesizării adresate de către instanță Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare, enunțată în cadrul art. 412 alin. 1 pct. 7 C. proc. civ. Pentru acest caz, la art. 415 pct. 3 C. proc. civ. s-a prevăzut în mod expres-faptul că reluarea judecării cauzei are loc după pronunțarea hotărârii de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, implicând, ca atare, o repunere pe rol din oficiu.

Așadar, în această interpretare, termenul de perimare nu ar putea să înceapă să curgă, în considerarea art. 416 alin. (3) C. proc. civ.

În ceea ce privește opinia instanței de trimitere, completul de față nu are conturată opțiunea cu privire la interpretarea ce trebuie adoptată, luând în calcul aplicarea oricăreia dintre cele două opinii incidente.

În concluzie, în viziunea Tribunalului, tocmai existența celor două opinii conturate în practică asupra acestei probleme, cu argumente apreciate drept importante în ambele variante,

justifică sesizarea Înaltei Curți pe calea mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Prin urmare, constatând întrunite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 C.proc.civ., tribunalul, în temeiul art. 520 alin. 1 C.proc.civ., va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: "Dacă sunt incidente dispozițiile art. 416 alin. 1 din Noul Cod de Procedură Civilă privind perimarea cererii, în cazul suspendării de drept a judecării cererii de chemare în judecată conform art. 64 alin. 4 din Noul Cod de procedură civilă și dacă reluarea judecării procesului se face prin cerere de redeschidere formulată de una dintre părțile din proces sau reluarea judecării operează din oficiu, după pronunțarea hotărârii de către instanța de apel".

În temeiul art. 520 alin. (2) C. proc. civ., tribunalul va suspenda judecarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept specificate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

Sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: "Dacă sunt incidente dispozițiile art. 416 alin. 1 din Noul Cod de Procedură Civilă privind perimarea cererii, în cazul suspendării de drept a judecării cererii de chemare în judecată conform art. 64 alin. 4 din Noul Cod de procedură civilă și dacă reluarea judecării procesului se face prin cerere de redeschidere formulată de una dintre părțile din proces sau reluarea judecării operează din oficiu, după pronunțarea hotărârii de către instanța de apel".

Suspendă judecarea recursului până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept specificate.

Fără cale de atac în ceea ce privește dispoziția de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Cu drept de recurs pe durata suspendării în ceea ce privește dispoziția de suspendare a judecării cauzei.

Pronunțată în ședință publică azi, 25.10.2018.

PREȘEDINTE
(...)

JUDECĂTOR
(...)

JUDECĂTOR
(...)

GREFIER
(...)